

عنوان مقاله:

تأثیر ساختار نظام سیاسی و اجتماعی ایران بر مطبوعات 1320-1326

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه زینلی - دانشجوی دکترای رشته تاریخ دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

سقوط رضاشاه در شهریور 1320 ، ساختار سیاسی کشور را به کلی دگرگون ساخت. تمرکزگرایی شدیدی که از سوی رضاشاه در طی دوران سلطنت وی اعمال می شد، به یکباره جای خود را به تمرکززدایی در نظام سیاسی و پراکندگی در منابع قدرت داد. پایگاه های متنوع قدرت در کنار احزاب سیاسی گوناگون، اگرچه به علت محدود بودن قدرت دولت و با توجه به حضور متفقین، وضعیتی آشفته در زمینه ی اجتماعی و به ویژه اقتصادی در کشور به وجود آورد، اما فضای باز به وجود آمده در سطح سیاسی، تأثیرشگرفی بر عرصه ی مطبوعات این دوره گذاشت. مقاله ی حاضر در پی آن است که تأثیر این فضای جدید سیاسی را بر عرصه ی مطبوعات سال های 1320 تا 1326 ، از جهات گوناگون بررسی کند. روش تحقیق در این مقاله، جامعه شناسی تاریخی و رویکرد آنتوصیفی- تحلیلی است. الگوی نظری این پژوهش پلورالیسم سیاسی است که مطابق با ساختار سیاسی این دوره در نظر گرفته شده و فرضیه ی تحقیق بر این مبناست که ساختار سیاسی پراکندگی قدرت که یک ساخت سیاسی توسعه یافته است، مطبوعات توسعه-یافته تری را به دنبال داشته است.

کلمات کلیدی:

ساختار سیاسی، پلورالیسم، مطبوعات، دولت، مجلس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/425391>

